

גיליון מס' 1727 * ב' בשבט תשס"א * 26 בינואר 2001

מפני שהתלמיד רצה לעשן בפינה.
הוא גם איחר להיכנס לשיעור.
מפני שהתלמיד איחר לכיתה.
הוא גם פישל במבחן.
בגלל הפישול במבחן.
גם היה הציון בתעודה קצת חלש.
ובשל הציון החלש הזה.
התלמיד לא התקבל ללימודי הרפואה.
בשל התלמיד שלא התקבל ללימודי הרפואה.
היה חסר רופא טוב אחד.
בגין העדר רופא טוב אחד.
לא נצלו חיי האלוף הגדול.
מפני שלא נצלו חיי האלוף הגדול.
גם הפסדנו קרב חשוב אחד.
ובגלל ההפסד האחד בקרב.
כמעט התמוטטה המדינה.
ולכן. המדינה כמעט התמוטטה.
בגין תלמיד שרצה לעשן בפינה.

אדם בן-חנור

העמוד הפותח

החורף שב במלא עוזו וגשמי ברכה ממלאים את בורות המים ומחממים את הלב.
פה אצלנו, בכפר שעל הגבעה לעומת זאת, מנשבת רוח קרירה מעט ולא כל כך נעימה

את העלון השבוע אנו פותחים דווקא בנימה חיובית עם מכתב תודה ממלון
לאיזיק ואמיר ובהמשך מכתב מאד יפה ומרגש מיעל נ' על עלייתו ונפילתו של
סככת-צריף-בניין-מוסד חדר האוכל שלנו. בעקבותיו, מכתב משריטה לולנסי -
ראש המועצה שלנו, המודה למועצה על השקעותיה בקיבוץ. את העלון חותמים
מאמרים מאלן א' ואריק א' המתייחסים להצעה לסגור את חדר האוכל והודעה מצוות
ההגברה על העלמות ציוד יקר ערך. בין כל אלה מופיעה כתבה מקסימה של
עיתונאי באטלנטה-ג'ורג'יה על שילו איילון הממשיך בהשגיו המרשימים בשחיה
ובלמודיו - כל הכבוד לך שילו - תמשיך לחמם לנו את הלב - אנו זקוקים למעט
חדשות טובות בחיינו.

שתהיה לכולנו שבת שלווה וקסומה
דליה - בשם המערכת

את הפרורים בשבוע הבא
יאספו עבורינו ועבורכם
אבי ודורית רזנקרנג

ימי הולדת

24/1	ארנולד בידק
28/1	יצחק עדר יעקב דדוש ענבל זיהדון (נכדה-ניצן) דריה סינה (נכדה) אבישה שושני (נכדה-פרנק)
29/1	ג'וני הרמץ רביב פרלסון
30/1	דינה קרמר דוני וולר (נכד-כהן) מותר נבו (נכדה-מרקוסון)
31/1	יהיל אורן
1/2	ווילי פינקוס - בן 75 שוש סולומון דודו פלמה שלומי זולטי מור קולינס (נכד-פרימוסט-קולינס)
2/2	אילן גינת ליטל בורן-טיילור אדו פוקס
3/2	גב' הילדה ברק ענבר הרמן (נכדה-ריפקינד) רות איתם (נכדה-ארנברה)

ימי נישואין

28/1	לאה ונחמן כץ
1/2	מלי ויניב גליק
2/2	ארי וגלעד שטיינר

פרורים מהשולחן

- לפני שבוע, הגיחה לאוויר העולם צאצאית רביעית לבית שטיינר, העונה לשם דרור. מזל טוב לכל המשפחה.
 - איציק בן-דור נכנס עזר כנגדה לדנה בתלתון הצעיר. איציק גם עובד כמדריך בשמורות הטבע ובגנים הלאומיים. איציק מודיע, כי אלה הרוצים בכרטיס חבר המקנה כניסה חינם לאתרים שונים ולגנים הלאומיים, מוזמנים ליצור עימו קשר.
 - קרין עמר התגייסה לצה"ל. את הטירונות היא עושה בימים אלה בג'וליס. משם תעבור קורס לרס"ר כוח אדם. שיהיה בהצלחה!
 - עדר החמורים שהיה במשק הילדים - וכשזה נסגר, הועבר למרעה הבקר - פוזר באיזור: שניים נמצאים בקצרון, שניים בקדמת צבי, שניים בשאר ישוב ואחד כדרון לרבים, נשאר במשק הילדים - מחכה להתחדשות המקום - אולי???
 - ובענייני תרבות: סולם יעקב המחודש - רכבת המופעים בסולם יעקב, יוצאת לדרך. בכל יום חמישי, הופעה של זמרים ידועים שם. ביום חמישי זה - רונית שחר ולאיה שבת. בשבוע הבא - יתן קול שלמה גרוניך ובהמשך, יופיעו קורין אלאל, אלון אולארצ'יק ועוד פרטים אצל איילת מרום.
 - לאוהבי הסלסלה - בכל יום רביעי - ערב סלסה.
 - בקניון בחצור, בקומת הקרקע, מוצגת תערוכה מיוחדת "ישראל הקטנה". בתערוכה - דגמים יפייפים של אתרים מפורסמים בישראל: כנסיות בירושללים, הר האושר ועוד מומלך מאוד - התערוכה תוצג במשך שלושה חודשים.
- לכל החולים - החלמה מהירה.
שבת שלום. **מיכל דדוש**

מזל טוב

מרימים כוסית ל**לן וליבי** לכבוד יום נישואיהם ה-50!
במועדון החברים ביום שישי 26.1.01, בשעה 10:00.

תודה לכם - איציק ואמיר יצחק ואמיר היקרים!

אני רוצה להודות לכם מאוד עבור הטרחה למציאת בתים עבור כמה מהחמורים, אחרי סגירתו של משק הילדים - ז.א, לגן החיות בקצרון ולחיה בגולן.
תודה גם עבור הבית הזמני עבור שאר החיות בשדה המרעה של הפרות. לפי הקשרים שלי בחברה הישראלית למניעת אכזריות לבעלי חיים, ביתם הזמני הנכחי, הוא גן העדן של החמורים.
אולי הם יוכלו לחיות שם, אם השערים ישארו סגורים?

אני אסיר תודה במיוחד, כי לפני הקשרים שלי - קורה
שבגלל העודף באוכלוסיית החמורים בישראל, רבים מהם נמסרים לאנשים בדרום
הארץ ושם מעבידים אותם עד מוות, כמעט עם מזון מינימלי, ואז הם מושלכים
למות בהתייבשות במדבר. לכן - שוב תודה לכם שטרחתם עבור ידידינו שאינם
יכולים לדבר עבור עצמם.

מלווין

נזכור את יקירנו

ט' בשבט תשנ"ח (1998) - הרי ברה
י' בשבט תשמ"ה (1985) - גב' פרידה ולקונט
י' בשבט תשנ"ה (1995) - מר סולומון ג'קסון
י' בשבט תשנ"ז (1997) - גב' קלייר נאי

עליתו ונפילתו של חדר האוכל הספד

פעם, היו חלוצים שמאוד רצו להקים קיבוץ על אדמת הטרשים שבגליל, והם עזבו
את סירי הבשר שבאנגליה - ועלו. הם הגיעו למנסורה ועבדו וטרחו וסקלו וחפרו
וגדרו ויישרו ובנו מעלות השחר עד החשיכה. והחלוצים, שכל כך עמלו, רצו גם
לאכול, ואז באו החלוצות, ובין האבנים והסלעים, העמידו פרימוסים ופתילות
(מתקן פרימיטיבי שהקדים את הבישול במיקרוגל) ובשמש הלוהטת, חיממו את מנות
הקרב שהצבא הקריב להם. והחלוצים הרעבים, התיישבו על האבנים והסלעים
הלוהטים, ושברו את רעבונם. לקינוח, בלעו (כמעט) את להקות הדבורים,
היצורים האלה, דמויי הצרעות, אך גדולי מימדים, שזמזמו שימש רקע מוזיקלי.
"לא טוב ככה", אמרו החלוצים, והם הקימו מין סככה כזאת, חצי צריף, חצי
מחצלת ואף ספסלים היו שם. והחלוצים הרעבים היו שמחים ואכלו את מנות הקרב.
וכעבור זמן מה, עוד יותר התקדמו ובנו צריף, צריף ממש, קטן ואינטימי ושם לא
רק אכלו, אלא ממש התאספו, דיסקו וארגו את חייהם, וגם שרו ורקדו. ושמחים
היו החלוצים.

אבל אז, באו המוסדות, או הצבא, או הממשלה, או התנועה - בקיצור אמרו להם
שהמקום שלהם - מנסורה - קרוב מידי לגבול והאיב אורב להם משם, ולכן,
יצטרכו ללכת משם ולהעפיל אל ההר שממול. והחלוצים הממושמעים, ארזו את
מטלטליהם המעטים, קיפלו את אוהליהם, אך צריף חדר האוכל התפרק תוך כדי
ההעברה.

הם לא אמרו נואש, עלו על ההר ממול והנה, התמצל מזלם וגואל הגיע מרחוק,
מהצפון המושלג: צריף שבדי חדש, יפה ומועיל שתענוג לאכול בו. והצריף הזה,
הוקם במרכז הקיבוץ החדש שלהם ונהיה מרכז לכל דבר - ועדות, אסיפות, חגיגות,

חתונות, בר מצווה והקרנות סרטים - הכל ראו קירות הצריף. במשך הזמן, גם הדביקו כל מיני טלאים ותוספות: מטבח ילדים (לספק את האוכל לתינוקות שאך נולדו) ומחסן ירקות ופרודוקטים שהתמלא כל שבוע מחדש כשהגיע הוולו מטבריה. בחורף, כשהמחנה התמלא בבוקר, ומדרכות אין - פיזור החלוצים נסורת על רצפת הצריף והנסורת נדבקה למגפיים של החלוצים, אך בתום הגשם, פשוט גרפו את הכל החוצה, בדיוק כמו שעושים ברפת עם הקש - וחדר האוכל הבריק שוב כמו קודם. והחלוצים היו שמחים.

עברו ימים ושנים, נולדו תינוקות וגדלו ילדים ובאו חלוצים חדשים שהתאהבו במקום הזה - ושוב חדר האוכל נעשה צר מלהכיל את כולם. ועצו עצה, דברו עם המוסדות, הממשלה והתנועה - וכזאת החליטו: אנחנו נבנה חדר אוכל שלא היה כמוהו בכל התנועה הקיבוצית. זה יהיה מרכז לכל דבר, מרכז חברתי ותרבותי, מרכז ציבורי והנהלתי ובעיקר: מרכז לאוכלים. לא יחלקו עוד את האוכל מהעגלה כמו קודם, אלא קבעו סיסמא חדשה: הגשה עצמית!! החלוק יבוא, יקח מהעגלה הגדולה המשותפת את כל מצרכיו, ישים על מגש ויתיישב במקום שמתחשק לו (אין יותר "למלא שולחן").

ובאו מכל הקיבוצים, ראו והביטו, התרשמו והתפלאו מהחידוש והרעיון. היו כאלה שאמרו שזה כבר לא קיבוצי, זה כבר לא כמו שהיה. וזה באמת כבר לא כמו שהיה, אך כשהזמינו את כל נציגי הקיבוצים למפגש גדול, והם, הנציגים, ראו כמה מועילה השיטה הזו, כמה מהר הצליחו להאכיל את כל הציבור בשיטת ההגשה העצמית, הם שוכנעו וראו כי טוב. והם, הקיבוצים האחרים, אימצו גם הם את השיטה הזו. וחדר האוכל שגשג והחלוצים היו שמחים.

הימים עברו, ועברו השנים, ובאו הבנקים ואמרו להזכר שלא טוב שלא משלמים חובות ולא מרוויחים מספיק. החוב גדול והריבית גדלה. מה עושים? צריך לצמצם. החבר צריך להיות אחראי על מעשיו וחובותיו ופרנסתו.

צמצמו וצמצמו בכל מקום, גם בחדר האוכל אמרו שלא טוב שאחד לוקח 2 מנות במקום אחת, השני מאכיל את כלביו וחתוליו ובכלל, מי זה האורח שסתם בא לאכול על חשבוננו? והנה - סיסמה חדשה: הפרטה. לא עוד "כל אחד לפי יכולתו", אלא: אתה משלם! לקחת 2 מנות - אתה משלם! תרצה להאכיל גם את הכלב שלך? תשלם! יש לך אורח? תשלם! וקנו מחשב ודלפק חדש וקבעו חבר שיושב ליד המחשב שמחשב לך את הוצאותיך.

וראו שוב שלא טוב. זה לא רווח, זה הפסד. ושוב עצו עצה והעלו את המחירים. והחבר כבר לא היה כל כך שמח. וגם הרווח כבר לא היה. עדיין היה הפסד. חיפשו עצה והנה בא הגואל: כשרות! אם האוכל יהיה כשר, יבואו המונים מהמלון ומבחוץ וירצו לאכול אצלנו ונספק גם אוכל (כשר) לפועלים במפעל - נרוויח ולא נפסיד. וניקו וקוצפו והבריקו את כל השולחנות והכיסאות והם נהיו כמו חדשים. וזרקו את הכלים הטרפים, התנורים והמערבלים (מיקסרים) הלא כשרים וקנו חדשים - סט לחלב, סט לבשר וגם משגיח הגיה, אחד כזה נחמד וחביב שבודק שחלילה לא נערבב חלב בבשר.

ועברו ימים ועברו שנתיים, והרווח, לא נראה באופק.

שוב נאלצו להעלות מחירים והחברים כבר לא היו שמחים. והם הדירו רגליהם מחדר האוכל כי יקר היה להם והם הלא אחראים לפרנסתם!! וחבל לראות את המקום הזה שפעם היה שוקק חיים ופעילות ושמחה - חבל לראותו בשיממונו.

יעל נמנוב

14.1.2001

לכבוד

אהרון ולנסי
ראש המועצה
הגליל העליון.

שלום רב,

הנדון: כפר הנשיא בשנת 2001.

ברצוננו להודות לך ולצוות של המועצה על התמיכה וההקשבה, שהיו מנת חלקנו בכל הזדמנות. הקשר ההדוק בין כפר הנשיא והמועצה אומר שאין צורך לקטלג את המתרחש בישובנו. בכל זאת המועצה תרמה לנו במשך שנת 2000 בנושאים שונים ואני אפרט את חלקם כאן.

כביש הכניסה לקיבוץ שינה את מראה המקום לבלי הכר, ההפרדה שנוצרה בין אזור התעשייה ואזור המגורים תורם לאסטטיקה של המקום, לסדר ולניקיון.

ביצענו שיפוצים בכבישים הפנימיים - דבר חשוב ביותר עם מספר המכוניות והקלטות שנספו לנו בזמן האחרון, וכן נסיעת משאיות האשפה.

בנושא התאורה, התוכניות נמסרו לקבלן ואנו ממתינים לעמודי התאורה שיגיעו ממע"צ.

קיבלנו תמיכה ובצענו עבודות בתחום דיור הצעירים, שיפצנו 4 דירות, לפי ההסכם אתכם (הגשנו חשבוניות).

סוף הצלחנו להתחיל בשיפוץ השירותים הציבוריים, דבר זה יגרום נחת לחברים בכפר הנשיא ולאורחים הרבים, בינתיים החיים של אלה העובדים בסביבה הפכו לאהומם, אבל בסופו של דבר לכולנו יהיה טוב.

בפגישה שקיימנו באוגוסט אשתקד, העלינו את נושא הדירות הישנות שלא ניתן להשתמש בהן - אורי אמיר ביקר אצלנו, ראה אותם והשיג עבורנו אישור להריסה של אותם מבנים. קיבלנו זכאויות ממשד השיכון, אם כי ספק אם נקבל את אישור הבנק.

בנוסף, קיבלנו המלצה של מ.א. אקסלרוד - מהנדס קונסטרוקציה להרוס עוד שני מבנים סדוקים בהם גרים משפחות עם ותק לא מבוטל בעיה זו קשה, כי נצטרך לתת לאותם משפחות דיור חלופי מתאים, (על חשבון הכנסות מתושבים) שלא לדבר על פיתוח שטח שיהיה בו צורך כתוצאה מההריסה והבניה.

לבית הקברות (שהיו לנו חיים ארוכים) התכננו עלה 8,000 ש"ח. בשנת 2001, נצטרך תוספת תקציבית לביצוע ההרחבה.

כמו כן, העלינו נושאים בתחום הספורט: כיסוי מגרש הטניס שעד היום לא הצלחנו לבצע. קיבלנו אישור במטה מול מטה לפני כשנתיים, ועד היום אנו סוחבים את זה. יצרנו קשר עם חנן יניב בנושא מועדון הבריאות (חדר כושר רב-גילי) ובקשתנו מצרפת בהמשך.

תמצא כאן הצעה למרכז קהילתי רב גילי. בפגישה הקודמת העלינו את הנושא כרעיון כללי, התקדמנו לא מעט והתוצאות הנראות יפה לעין, מונחות כאן לפניך.

גרשון שרון טיפל בנו במסירות בנושא הביוב. כמוסכם בנינו, בצענו שלב א', ובשנת 2001, אנו מבקשים לבצע את שלב ב'.

החוק החדש הדורש תשלום עבור אגרה, מקשה עלינו כלכלית. הצעתינו לשלם את הסכום המלא ולהעביר את האחריות על הביוב למועצה. (אנחנו

נבצע את העבודה, ונעביר את החשבון בכל חודש למועצה).

במשך 1999-2000, קיבלנו עזרה בתחומים נוספים: מחלקת רווחה עזרה לנו להעביר סדנאות שמטרתן היתה להביא חברים לבטא את מחשבותיהם והרגשתם שנה אחרי ביצוע החלטות לשינוי המבנה הארגוני ושינוי שיטת חלוקת התקציב של הקהילה, "תקציב משולב". הסדנאות היו מוצלחות, אם כי קשות, והמקצועיות של הצוות תרמה לתוצאות סבירות.

לקראת סוף שנת 2000, בתמיכה של מחלקת משאבי אנוש, קיימנו כנס "בנים שעזבו" שאני באמת מצטערת שנמנע ממך להשתתף בו. בשנה זאת ניכנס לפיילוט של ניהול משאבי אנוש. יש לנו ציפיות גבוהות מהפרייקט הזה ואני מקווה שהוא באמת יצליח. משהו חייב להשתנות בנושא העבודה ואולי בעזרת המועצה, זה יקרה.

בנושא הביטחון, מאגר המים - שהינו מטרד אקולוגי ממש, ובנושא השכונה הצמודה, תמצא בהמשך פרטים שקולין הכין עבור פגישה זו.

קבוצה גדולה של חברים מעונינים לעבור לשיטת התפרנסות של "רשת ביטחון". במחשבה ששיטה זו יותר מתאימה למצבנו, נותנת יותר שליטה למשפחה לנהל את עצמה.

אנו פונים אליכם לעזור לנו בתחום הזה כדי שההתחדשות הצפויה סוף סוף - תתרחש.

מספר דברים שמדאיגים אותנו עם כניסתנו לשנת 2001:

הדבר הראשון הינו המצב הכלכלי. על הקהילה של כפר הנשיא מוטלת החובה לצמצם 1,500,000 ש"ח בהוצאותיה, כדי לקחת חלק גדול יותר בתשלום החזר ההלוואות שהעסק אינו מסוגל להחזיר. אתה יכול לדמיין לעצמך את המתח, הכעס והתסכול של החברים, יש לנו 120 חברים בגיל הפנסיה, כאשר יש רק 150 חברים בגיל עבודה, כל זה משפיע על האווירה הכללית לרעה, אין מנוחה ואין בטחון אישי.

חברים, מתוך חוסר אונים מוכנים "לאכול" אותנו (הממסד), אם לא יותר מזה. אנו נבקש מיוזמת קורן להיות יו"ר של ההנהלות בקיבוץ, העסק והקהילה במחשבה שהיא תוכל להוביל אותנו בצורה נכונה יותר.

כפר הנשיא הינה חברה נעימה בדרך כלל, חבריה יעשו כמעט כל דבר כדי להימנע מעימותים. חבל מאוד שאי הוודאות הכלכלית, ולא פחות תהליכי השינוי אשר אין מנוס מהם, תוציא אותם מהשלווה המאפיינת אותם. אנו באמת סומכים שבשיתוף אתכם ועם גורמים נוספים, נגיע למצב שיאפשר לנו לחייך.

בכבוד רב
הנהלת הקהילה

כמה מחשבות לגבי חדר האוכל
במשך שלוש האספות הכבדות האחרונות בנושא תקציב הקהילה ל-2001, שמענו שלוש פעמים הצעה לסגור את חדר האוכל. אם אינני טועה, שלושה המציעים כמעט ולא באים לאכול בחדר האוכל של כפרנו, אם בכלל, מסיבות שונות. כפי שחבר אחד

אמר, זה כאילו שמישהו שיש לו שיניים תותבות, היה מציע לוותר על העסקת רופא שיניים, כי אין לו את הצורך בשרותו!
 כמובן, שבמקרים דומים, מצטטים את הדוגמא של שמיר וקיבוצים אחרים, בלי להבין שכפר הנשיא, הוא אינו שמיר, הוא אינו דומה לשמיר או לאף קיבוץ אחר. לכפר הנשיא, יש אופי מאוד מיוחד משלו, דבר שעלינו להגן ולשמור בכל כוחינו. בתוך המרקם החברתי של קיבוצנו, חדר האוכל הוא מוסד חשוב ביותר להרבה חברים וחברות מכל הגילאים. בנוסף לזה, יש להתייחס לשרות שחדר האוכל מספק לחברים הבודדים, לעובדים מבחוץ, לתושבים, למתנדבים ולאולפניסטים. מה היינו עושים כדי להאכיל את קבוצות התיירות שיבואו בעתיד הקרוב או הרחוק? כבר מוכנים לשכוח את ההשקעות בהכנסת הכשרות למטבח? החלפת כל השרות הזה, היה עולה לנו בהמון שעות עבודה, ודווקא כסף רב בנוסף לעוגמת הנפש שהסגירה היתה גורמת להרבה אנשים.
 ובסופו של דבר, על מה מדובר? התקציב לסובסידית חדר האוכל ב-2001 מסתכם ב-320,000 ש"ח בלבד, שהוא רק 1.5% מהמחזור המתוכנן למשק של מעל 20,000,000 ש"ח! אני מבקש, מחסידי הריגת הפרה הכל כך קדושה הזו, לחשוב פעמיים, במקום לגרום לנזק החברתי - ודווקא הכלכלי שהצעתכם היתה גורמת למה שנשאר מקיבוצנו. ובינתיים - בואו לאכול ולהנות מהאוכל הטעים בחדר האוכל.

אלן א'

בינינו לבין עצמנו

- בשעה זאת
- מעולם, לא היה המצב החברתי בכפר הנשיא, כה מעורער. החברה שהיתה מלוכדת, הולכת ומתפרקת לגורמים: קבוצות אינטרסנטיות - צעירים נגד ותיקים, אלה שעובדים בקיבוץ, נגד ה"עשירים" העובדים במפעל, 'עמך' נגד ההנהלה, מי שיש לו, נגד מי שאין לו והכל בגלל שינוי.
 - קמה צעירה באסיפה ופנתה לוותיקים בקריאה נרגשת: "תנו לנו לחיות חיים נורמליים כשכל אחד דואג למשפחתו ולעצמו בלי תלות באחרים" והאיום המרומז הטחון בדבריה, היה: "כי אם תתנגדו לשלב הבא של השינוי - 'רשת הבטחון' - נקום ונעזוב" האם אותה צעירה, מכירה במציאות הארצישראלית של "חיים נורמליים"? כמעט 50% מהמשפחות בישראל, חיות מתחת לקו העוני, ומי שטוען כנגד ש"הרבה מהמשפחות הללו משתכרות טוב יותר מחברי קיבוץ זה", מתעלם מן היש: דירה בלי שכר דירה, בלי משכנתא, חינוך ותמיכה בחוגים לילדים, סיעוד, בריאות (שאמנם הולכת ונשחקת) ועדיין יש חגים ותרבות. האם אותה צעירה ואלה המצדדים בעמדתה, לוקחים בחשבון שבהרבה מקומות בארץ, מי שמלאו לו/לה 40 שנה ומפוטר מהעבודה, מתקשה למצוא עבודה חלופית. אולי הם דוגלים בהצהרת הנהג הישראלי המשוע: "לי זה לא יקרה". יש כיום אבטלת אקדמאים, אבטלת מנהלים לשעבר ודחיקת עובדים מנוסים ע"י צעירים שמוכנים לעבוד בעד משכורת נמוכה במקצת. מפעלים לא קיבוציים, פושטים את הרגל או מעבירים קוי יצור לארצות שבהן שכר העבודה נמוך מאוד. זאת המציאות שמיחלים לה בסיסמא הנבובה: "כל אחד צריך לפרנס את משפחתו" ושכחו להוסיף "וזב"שו אם הוא לא יכול". מי יוכל להבטיח שבמודל 'רשת הבטחון' ה"יותר שוויוני" כאילו, המצב יהיה טוב יותר?
 - ובכל זאת, יש תקווה שלא הכל אבוד בקיבוצנו: באו 60 חברים ובנים להרצאה הנפלאה של מקס בליל שבת האחרון. מקס עצמו אמר לנו אחרי ההרצאה, שהשתתפות הקהל עודדה והוסיפה לאווירה. יש רצון לקיים דברים ביחד. יש כבר הבטחת חברים אחרים להרצאות על נושאים שונים בלילות שבת עד לחג הפסח לפחות, והכל בחינם אין כסף!!!
 - הלהיט הבא הוא "מימוש נכסים למען צמצום בגרעון האקטוארי" (הפנסיון בעברית צחה). אחרי שנמכור את המפעל, ההידרו, הפרדס, המטעים והבקר אזי כל אחד יצטרך לנסות למצוא עבודה בחוץ, ונהיה ישוב קהילתי - חלומם של

מנהיגיו. שוכחים שכשאין לך נכסים, לא יהיו הכנסות, אלא ממסים של תושבים (המילה 'חבר' עומדת בתור להעלם מן הלקסיקון הקיבוצי. מחר כולנו תושבים).. לא שכחנו את מילותיו המתלהבות והמשכנעות של מרכז משקיבו: "ההידרו יהיה מכרה זהב עבורנו - כעבור כמה שנים הוא יהיה כולו שלנו ויכניס כל שנה חצי מיליון ש"ח".

- "קח את הכרטיס המגנטי איתך למנוע אי-נעימות" כך בדף המידע שמענו "מה גם למיטה?" הוא שאל והיא ענתה: "בטח, מי יודע מה יופרט מחר?"
-היועץ לתקשורת של טור זה יעץ לנו: "KEEP IT SHORT & WRITE EVERY WEEK IF YOU MUST".
- ההרצאה הבאה של אריה וולפין העושה חייל בהרצאותיו בתל-חי.

שבת שלום - אריק א'

רשת האינטרנט - קידום הפרוייקט

בהמשך לדפי המידע והמפגשים שנעשו בעבר ובעקבות שאלות שהועלו ע"י החברים מבקש אני להבהיר ולהרחיב מעט.

הרשת האופטית ויתרונותיה

הפרוייקט שלפנינו אמור לרשת את המשק ברשת של סיבים אופטיים ולחבר את החברים המעוניינים אליה.

- * רשת סיבים אופטיים היא טכנולוגיה מתקדמת להעברת מידע. המידע עובר במהירות ובכמות גדולה בהרבה מזו המוכרת לנו כיום.
- * מהירות העברת הנתונים בתוך הקבוצת תגדל במאות אחוזים ומהירות התקשורת לעולם החיצון תגדל עד פי 10.
- * ניתן יהיה לגלוש וליהנות מביצועים שכאלה גם במחשבי הדור הישן (P.C.486) וגם במחשבי פנטיום מהדורות הראשונים.
- * בעתיד הקרוב (2-4 שנים) תהווה רשת הסיבים האופטיים תשתית להעברת מידע מהגון - טלויזיה דיגיטלית, טלפון, ספריית וידאו ועוד.
- * הטלפון ישוחרר ולא יהיה עוד בן ערובה לגלישה באינטרנט. הטלפון ומערכת התקשורת האופטית הן מערכות נפרדות לחלוטין.
- * המערכת החדשה תוכל לתפקד גם כמערכת "טלפון" (מדובר בסיב דופלקס) לשיחות מקומיות ושיחות לחו"ל.
- * ניתן יהיה להשתמש במערכת להקמת פורומים פנימיים וחיצוניים, העברת כינוסים, חוגים ושאר רעיונות קהילתיים מבורכים.

מה יקרה אם לא נתקדם!

- * נשאר עם מערכת כבלים שאינה מותאמת לטלויזיה דיגיטלית, טלויזיה שמחליפה כבר היום את המערכות הקיימות: מהירות הגלישה תישאר נמוכה ואף תקטן עם התוספות של משתמשים נוספים. כבר כיום מתקשה המערכת לתת תשובה הולמת ותידרש השקעת כספים להרחבתה.
- * בעתיד הקרוב נצטרך "להרחיב את הפס" - להגדיל את יכולת כניסת המידע, תוך השקעת כספים גדולה (אלפי דולרים).

* הטלפון ימשיך להיות בן ערובה לגלישה באינטרנט.

מה צריך לעשות?

- * דרושים כ- 100 איש שיצטרפו לפרוייקט על מנת להקים את המערכת האופטית.
- * תשלום של \$15 לחודש למשך 4 שנים על מנת לכסות עלות הקמת המערכת. למעשה מדובר בתוספת של \$ 8 לגולשים כיום.
- * לחתום על ההצהרה המצורפת.

מה עם אלה שלא מצטרפים כעת ועשויים להצטרף בעתיד?

העלות כיום היא עבור פרוייקט ההקמה בלבד. המחיר בעתיד יהיה גבוהה יותר ולמי שמעוניין להצטרף, מומלץ לעשות זאת כעת.

הערות:

1. למי שכבר חתם, אין צורך בחתימה נוספת.
2. כל מי שמעוניין להצטרף אך אינו יכול להתחייב ל 4 שנים, נא לפנות אלי אישית.

הצהרה:-

הנני (שם) _____ מתחייב בזאת, לתשלום חודשי של עד \$ 15 למשך 48 חודשים עבור הרשת האופטית, החיבור אליה והשימוש השוטף באינטרנט. לאחר תקופה זו יהיה התשלום עבור השימוש באינטרנט בלבד, כפי שמקובל היום, ואינני מתחייב לשום פרוייקט נוסף על סמך חתימתי כאן. כמו כן ברור לי שלא אוכל לסגת מהתחייבות זו לאחר תחילת הפרוייקט.

חתימה _____

את ההצהרה החתומה יש להעביר אלי לתא דואר או בכל דרך אחרת.

אשמח לענות ולהבהיר.

דוד אלמן.

מצוות ההגברה

לאור העלמותו של ציוד ממחסן ההגברה, צוות ההגברה מושבת ולא יוכל לפעול עד להודעה חדשה. כל היודע דבר על מקום המצאו של ציוד כלשהו השייך להגברה, מתבקש להתקשר אלי בדחיפות.

תודה - אלון ב'

-

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!

"**Nostalgia isn't what it used to be.**"
